

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Driebergen; Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-73814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

Geen vreemde God ontmoeten

... en niet een vreemde ...
- Job. 19 : 27m.

Job en de ashoop: ach, in gedachten zie je hem daar zitten. „Schouwt het aan en ziet of er een smart is gelijk zijn smart...” Job, de grote lijder van het Oude Testament. Het is als het ware één hoop ellende, wat je daar ziet, als Job zijn lichaam met een potscherf krabt vanwege de jeuk en de pijn door de vele en vreselijke zweren, die hem helemaal overdekken en die hem nu a.h.w. zelfs aan de mond van het graf hadden doen komen...! Alles heeft Job tegen: de satan, zijn vrienden, zijn vrouw, zichzelf... ja, en naar zijn gevoel ook zelfs zijn God! Althans (en dat is eigenlijk ook het conflict in Jobs benauwde en bestreden ziel, nietwaar): hij kan God niet volgen, hij ligt met God overhoop, hij heeft het gevoel zelfs, dat God hem een loerende beer, ja, een vijand geworden is, die Zich hem tot een doelwit heeft gesteld, d.w.z. die hem dus eigenlijk altijd hebben moet en treffen wil...! Ja, o zie, maar dan breekt daar ineens het geloof van Job als weer door de donkere en zo benauwend laaghangende wolken heen. Hier in dit Schriftgedeelte zelfs zó helder en rijk als we in dit hele boek nog niet eerder gezien hebben. „Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; en als zij na mijn huid dit door-knaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; dewelke ik vóór mij aanschouwen zal en mijn ogen zien zullen...”. O, voelt u: daar mag Job het dus weer eens wéten, hè, vast en zéker en ook heel persóónlijk wéten, ja, daar mag hij zelfs „mijnen” in het geloof, dat zijn Verlosser (eigenlijk staat er: zijn Goël, en d.w.z. zijn Losser, die voor hem instaat en al zijn zaken voor hem behartigt) lééft; lééft óók voor hem, en dat die Verlosser daarom óók voor hem zal instaan en zorgen, hóe het dan ook gaat en wát er dan ook gebeurt! „Want ik weet: mijn Verlosser leeft”.

Ja zie, en dat geloof geeft Job hier dan ook zó'n troost en uitzicht, dat hij eens over die ashoop, ja, dat hij hier zelfs over de dood en het graf mag heen zien, en hij het weten en getuigen mag, dat hij straks op die grote jongste dag (als de Heere als die grote Laatste over het stof zal opstaan en alle doden opgewekt zullen worden) zijn God uit zijn eigen vlees en met zijn eigen ogen aanschouwen zal, ja, en let wel: niet tégen hem, dus als zijn vijand of iets dergelijks, neen maar vóór hem, dus als zijn Verlosser, als degene, die het voor hem opneemt, hem ten góede!

O ja, hij moet nog wel sterven en zijn lichaam moet daar in dat donkere, kille graf nog wel door het gedierte doorknaagd worden en tot ontbinding overgaan... ja, o, maar als dat dan straks ook gebeurd zal zijn, dan zal hij uit datzelfde vlees en met zijn eigen ogen toch zijn God vóór hem aanschouwen...!

„En niet een vreemde”, voegt hij er nog zo veelzeggend aan toe, n.l. om daarmee uit te drukken, neen, dat hij straks geen vreemde, geen onbekende God ontmoeten zal, maar een

God, Die hij kent, n.l. omdat hij Hem hiér reeds had leren kennen; immers, ja, daarom alléén toch, maar daarom ook zeker zal Job straks inderdaad geen vreemde, geen onbekende God ontmoeten! Welnu, lezers, hóe verschillend onze omstandigheden in velerlei opzicht dan ook die van Job mogen zijn: evenals hij zullen ook wij allen toch eenmaal moeten sterven. Hetzij oud of jong, hetzij na een lange en slepende ziekte of plotseling en op het alleronverwachts, maar sterven moeten we allemaal. Ja, en sterven is ook nú altijd nog God ontmoeten, terwijl ook wij straks op die grote opstandingsdag allen uit ons eigen vlees en met onze eigen ogen weer diezelfde God aanschouwen zullen! Ja, maar hóe dan?

Vóór ons of tégen ons, ons ten góede of ons ten kwáde, als onze Verlosser of als onze Veroordeler? Ik kan ook zeggen: als een bekende of als een vreemde God? Eén ding is zéker: Gods kinderen zullen straks geen vreemde God ontmoeten. Immers, zij hebben evenals Job die God hier, in hun leven, reeds leren kennen. Neen, niet van zichzelf uit, hoor, (immers, van nature kent een mens God niet, neen, en van zichzelf uit léért hij God óók nooit kennen), maar door de wederbarende, vernieuwende en ook zo onderwijzende bewerking des Heiligen Geestes op de school der genade. Immers, ja, daardoor gaat een mens God pàs, doch ook wèrkelijk kennen: kennen in Zijn vlekkeloze heiligheid en rechtvaardigheid alsook in Zijn weergaloze en onbegrijpelijke liefde en genade, waardoor Hij zelfs Zijn eniggeboren en veelgeliefde Zoon voor zó'n volk overgegeven heeft tot in de vloekdood aan het kruis! Ja, door die wederbarende genade krijgt een mens werkelijk kénis van God en goddelijke zaken...

U ook? Mag ú daar persoonlijk ook al iets van kennen? Dat zal hier toch geleerd moeten worden om straks inderdaad geen onbekende, geen vreemde God te ontmoeten. Ach, zoek hem dan nú toch nog te kennen, zo u daar nog een vreemde van zou zijn; immers nú kan het nog, maar het kan toch ook zo spoedig te laat zijn, voor eeuwig te laat...! En wat zou dat vreselijk zijn als ook wij straks een onbekende, een vreemde God zouden moeten ontmoeten! O, wendt u dan toch nog tot Hem, Die ook ú nu nog met open armen staat te lokken en te nodigen! Waarom zoudt gij sterven?

Gods volk zal straks geen onbekende God ontmoeten, maar een God, die ze hier hebben leren kennen en die daarom ook tot in alle eeuwigheid voor hen zorgen en instaan zal.

Zij ontmoeten straks volmáákt zelfs hun Goël, hun Verlosser, Die hen dwars door de dood en het graf heen dan zelfs tot Zich zal nemen in eeuwige heerlijkheid om dan ook zelfs eeuwig en volmaakt bij Hem te mogen zijn en Hem te mogen groot maken: in het stervensuur reeds wat hun ziél betreft, ja, o, maar straks op die grote jongste dag óók zelfs wat

VAN DE ADMINISTRATIE

Ons plan was om vóódat de vacaties beginnen de abonnees die het abonnementsgeld van de 7de jaargang nog niet betaalden, de gebruikelijke herinneringskaart te zenden. Dit gaat natuurlijk met extra kosten gepaard, die niet ten voordele zijn van de uitgave van ons blad, en bovendien geeft het ons heel veel extra werk. In de maand mei geven wij alsnog gelegenheid tot betaling van het abonnementsgeld; dit is dan de laatste herinnering en naar wij hopen... **afdoende**.

Voorts met grote dank aan allen die daaraan medewerkten, mochten wij weer 14 nieuwe abonnees noteren; waardoor ons blad steeds meer bekendheid onder ons krijgt. Laat een ieder in zijn omgeving eens trachten één of meerdere abonnees voor ons blad te winnen. De beginselen, die Bewaar het Pand verbreidt, maken het toch zeker wel noodzakelijk in onze verwarde tijd, dat daar meer bekendheid aan worde gegeven. Wij blijven uitzien naar reacties. Ook mochten wij aan giften en overbetalingen ontvangen f 109,-, w.o. een gift van f 5,- via Ds. Blom. Hartelijk dank daarvoor, en als steeds bij de voortduur aanbevolen.

Gironummer 70.43.50 t.n.v. Adm.: Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen aan de Rijn.

v. d. L.

N.B. Te S. ontving ik van iemand, die door lichamelijke omstandigheden verhinderd was geweest om de ontmoetingsdag te Dordrecht bij te wonen, een gift van f 10,-. Wel een bewijs van meeleven. Er werd door de medewerking van onze jeugdige vrienden ook nog f 178,- voor verkochte brochures ontvangen.

Voor alles hartelijk dank.

B.

hun lichaam aangaat! Immers: „Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; en als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; dewelke ik vóór mij aanschouwen zal en mijn ogen zien zullen, ... en niet een vreemde”. Welnu dan: „Mijne nieren verlangen zeer in mijn schoot”.

Scheveningen

G. Bouw

VAN DE REDACTIE

Telkens wordt ons gevraagd: hoe gaat het toch met Ds. Baan? Dat doet ons goed. Daar blijkt uit, dat met ons mede-redactielid wordt meegeleefd.

Nu, we kunnen gunstige berichten doorgeven. We hebben hem bezocht in zijn nieuwe woning te Driebergen, Van Heeckerenlaan 7, (tel. 03438 - 34 34).

Ds. Baan maakt het thans redelijk goed. Hij heeft wat meer kracht en zo is de begeerte opgewekt om zo mogelijk weer enige ambtelijke arbeid te verrichten en bijdragen voor ons blad te leveren. Dat kan nog wel even duren, maar we koesteren toch de hoop, dat, als de Heere ook verder de middelen zegent, deze wens in vervulling zal gaan. Dat zal velen verheugen. Daar houden we ons van overtuigd. De Heere gedenke hem verder in Zijn gunst.

We vragen ook nog eens aandacht voor de preken-serie Van Recht en Genade. Er moeten tenminste 100 nieuwe abonnees komen om een enigszins sluitende exploitatie te geven. De laatste weken hebben zich ruim 20 abonnees aangemeld. We zijn dus wat dit betreft op de goede weg, maar het einddoel is nog niet bereikt. Het zou zijn te betreuren, wanneer deze uitgave zou moeten worden stopgezet.

Elk jaar komen er in deze serie, die maandelijks verschijnt, 9 preken in voor van de predikanten, die medewerken aan ons blad.

Wie wil nog abonnee worden? Men kan zich bij mij melden.

Ds. G. Blom

Besprekingen van de Heilige Oorlog

25

zorg is het hart van de kapiteins vervuld omtrent de nood waarin Mensziel

De legers die daarin werkzaam waren dragen ook leed over de verharding van de stad. Het is zo groot en Gode verheerlijkend wanneer zondaren tot bekering komen en daarop had men aanvankelijk enige hoop.

In de eerste plaats wordt nu door de kapiteins over het beleid dat omtrent de stad gevoerd zal worden tot haar behoud, ernstig gesproken. Om zielen te vangen moet men met wijs beleid te werk gaan, werd opgemerkt, dit woord: „Wie zielen vangt is wijs.”

Van alle kanten werden de plannen die geopperd werden getoetst aan de regels van de waren krijgsmankunde om zo te komen tot het juiste plan in deze bepaalde situatie van de stad.

Eindelijk, want de zaak werd grondig besproken, stond de edele kapitein Overtuiging op in de stad spelen en haar in een gedurig alarm moesten we eerst gedurig met onze slingers en zeide: „Mijn broeders, naar mijn opinie houden, door de burgers nacht en dag te kwellen. Om zo de groei van de bandeloosheid te stuiten. Men kan, zo ge weet, een leeuw wel temmen als men hem maar gedurig lastig valt. Zolang wij de losbandigheid ongestoord laten doorgaan zijn ogen, oren en hart vol van de dingen der wereld. En dan is er geen aandacht voor de liefelijkste verkondiging van het Evangelie en men luistert zelfs niet eens naar de ernstige roepstemmen van het gericht dat aanstaande is met des Heeren komst op de wolken.

Maar eer de vergadering tot de uitvoering van het plan dat eenparig werd aangenomen over zou gaan, moest dienaangaande een verzoekschrift aan de Koning El-Schaddai over- worden. En wel met de

dat Hij het ons vergeve dat onze arbeid niet meer vrucht droeg. En daarbij ernstig bij Zijne Majesteit aanhouden om Zijn hulp en dat het Hem believe meer macht te zenden onder een braaf en beroemd overste, ten einde Zijne Majesteit de voordelen van deze Zijn goede beginselen niet verlieze, maar Zijn overwinning op de stad Mensziel moge voltrekken.

Op deze redevoering van de edele kapitein Overtuiging bewilligden allen als een enig man en besloten dat men op het spoedigst een request zou opstellen en dat door een bekwaam man aan El-Schaddai afzenden. Het request luidde als volgt: „Allergenadigste en heerlijke Koning, Heere van de beste wereld en Bouwheer van de stad Mensziel! Wij hebben, geduchte soeverein, op Uw bevel ons leven in de waagschaal gesteld en de oorlog aangevangen tegen de vermaarde stad Mensziel. Toen we tegen haar optrokken hebben we naar Uw bevel eerst voorstellen van vrede aangeboden, maar de inwoners, grote Koning, hebben onze raad licht geacht en onze bestraffing niet gewild. Zij sloten de poorten en hielden ons buiten de stad. Zij stelden hun stukken en zijn op ons aangevallen, ons alle schade en verlies die zij maar konden toebrengende. Doch wij hebben ze benauwd met alarm op alarm, hen met zodanige vergelding en ontrustende als nodig waren. Ook hebben wij wel iets op de stad uitgericht. Diabolus, Ongelooft en Wil zijn de voornaamste die wij tegen hebben, terwijl wij in onze winterkwartieren zijn, echter zo dat wij hen nochtans met een hoge hand drukken en de stad benauwen. En, (zo wij denken) hadden we maar één ware vriend in de stad, één die het geluid van onze opeising zo zou steunen als betaamde, opdat het volk zich mocht overgeven. Dus, schoon wij alles deden wat wij konden, is Mensziel echter gebleven in de staat van rebellie voor

U. „Nu, Koning der koningen, vergeef Uw knechten zo zij Uw bevelen niet stipt hebben opgevolgd en dat we niet voorspoedig zijn geweest in een zo wenselijk werk als de overwinning op Mensziel is. Zend nu, Heere, zo verzoeken we, meer machten op Mensziel af en een man om de stad te besturen dat ze onderdanig gemaakt worde en U lieve en vreze. Wij spreken dus niet omdat wij negen zijn ons van de oorlog te ontslaan. Want wij willen onze beenderen voor die plaats laten, maar opdat de stad voor Uw Majesteit gewonnen moge worden. We bidden ook Uwe Majesteit om een aanstelling in deze gelegenheid, dat we na de overmeestering van deze stad, weder de vrijheid moge hebben omtrent andere U genadige voornemens en ontwerpen gebruikt te worden. Amen.”

Dit verzoekschrift werd zeer spoedig naar de Koning gezonden door de hand van de goede heer Liefde en Mensziel. En tot wie zou men zich aan 't paleis des Konings beter wenden dan tot des Konings Zoon? Die nam de petitie dan ook aan en las ze. En dewijl de inhoud Hem zeer beviel, zo verbeterde Hij ze hier en daar en voegde er nog iets bij. Nadat Hij ze zo met eigen hand had verbeterd, bracht Hij ze tot de Koning. En ze met gehoorzaamheid overgeleverd hebbende, vertoonde Hij Zijn autoriteit en sprak also.

Dit verzoekschrift ziende, was de Koning zeer blijde. En dit te meer, nu het Hem door Zijn eigen Zoon werd gebracht. 't Behaagde Hem ook bijzonder dat de kapiteins, die zich om Mensziel gelegerd hadden, zo hartelijk en welmenend in hun werk waren. En tevens zo gezet in hun besluit en voornemens, alsook dat zij reeds zoveel gewonnen hadden.

Opmerkelijk is het dat Liefde de opdracht ontving met het verzoekschrift tot de Koning te gaan. 't Was dan ook uit liefde tot het behoud van de afkerige stad Mensziel voortgekomen. En die liefde leefde in het hart van de kapiteins daar de Heere Zijn ontfermende liefde in hen kwam te verheerlijken. Een liefde die ons geopenbaard is in het Evangelie en behoort tot de natuur van het geloof dat door de liefde werkt. En daar deze liefde de zonde haat, zoekt zij met al haar kracht de waarachtige bekering, tot afsterving van de oude en de opstanding van de nieuwe mens.

Door haar op deze wijze niet productief te maken wordt zij verlaten. Alleen door beleving kan zij vermeerderd worden, zodat de drang werkzaam te mogen zijn tot uitbreiding van Gods Koninkrijk er door versterkt wordt. Dus riep Hij Immanuël Zijn Zoon, Die tot Hem komende, zeide: „Zie hier ben Ik, Mijn Vader.' Gij kent, zeide de Koning, zowel als Ik, de gelegenheid van Mensziel en wat Wij besloten en voorgenomen hebben en wat Gij reeds hebt gedaan om het te verlossen. Kom dan, Mijn Zoon, en bereid U tot de strijd, want Gij zult naar Mijn leger voor Mensziel gaan. Gij zult ook voorspoedig zijn, de overhand behouden en de stad overwinnen.” Toen zei des Konings Zoon: „Uw wet is in Mijn ingewand, Ik heb lust Uw welbehagen te doen. Dit is de dag waarnaar Ik verlangd heb. Mijn hart heeft dikwijls smart gehad in Mij om de ellendige stad Mensziel. Maar dit verheugt Mij, daar Mijn vermakingen zijn met de mensenkinderen.”

Nijkerk.

R. Kok

Ontmoetingsdag te Dordrecht

2).

In de pauze was er ruimschoots gelegenheid voor het nuttigen van het meegenomen voedsel en het drinken van koffie, die vaardige handen overal uitdeelden. Vele handen werden geschud, vele gesprekken werden gevoerd. Enkele jongelui hadden het druk met de verkoop van brochures en het optekenen van de gegevens van hen, die zich aanmeldten als abonnee op Bewaar het Pand en de preken-serie Van Recht en Genade.

Zo werd het ongemerkt 2 uur.

Ds. Sneep van Alphen aan den Rijn beklom de kansel. Hij liet ons zingen Ps. 25 : 2, 4 en 6 en las Jeremia 6 : 6-17, waarna hij de Heere

om een zegen smeekte voor de middagsamenkomst. In zijn openingswoord van deze samenkomst vroeg hij aandacht voor Jeremia 6 : 16: zo zegt de Heere: Staat op de wegen en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel.

We zongen Ps 46 : 1 en 2. Toen was de beurt aan Ds. Van der Ent om zijn rede uit te spreken. Hij schonk bijzondere aandacht aan onze jeugd, maar dacht ook aan de ouderen. Dat bleek al uit zijn onderwerp: Het gebed — van een oudere — om open ogen — van een jongere.

Zijn uitgangspunt was 2 Koningen 6 : 17: En Elisa bad en zeide: Heere, open toch zijn ogen, dat hij zie! En de Heere opende de ogen van de jongen, dat hij zag, en ziet, de berg was vol vurige paarden en wagenen rondom Eliza. Ds. Van der Ent gaf drie steunpunten bij het luisteren:

1. zij zijn samen in gevaar,
2. zij gaan samen in gebed,
3. zij worden samen gered.

Verder vermelden we hier niets van deze rede dan alleen, dat met stille aandacht en instemming werd geluisterd door jongeren en ouderen. Inderdaad, we kunnen elkaar niet missen. We zongen samen Ps. 118 : 7 en 8 en kregen gelegenheid nog iets af te zonderen voor dat Bewaar het Pand beoogt.

Ds. Kok, onze nestor, was de laatste spreker. Hij weet de Schrift te vertolken op zodanige wijze, dat we de rijkdom ervan wel moeten zien. Hij bepaalde ons bij Openbaring 11 : 1-4. En mij werd een rietstok gegeven, een meet-roede gelijk; en de engel stond en zeide: Sta op en meet de tempel Gods en het altaar, en degenen, die daarin aanbidden. En laat het voorhof uit, dat van buiten de tempel is, en meet dat niet, want het is de heidenen gegeven... Te zijner tijd komt er naar we hopen nog verslag van in ons blad in de vorm van een of meer meditaties. Het gesprokene is waard overdacht en betracht te worden door alle hoorders en allen, die van het gesprokene nog kennis zullen kunnen nemen.

Hierna ging Ds. Kok voor in dankzegging en gebed. We zongen nog Ps. 68 : 16 en 17 en Ds. Kok eindigde met een zegewens.

De kerk stroomde leeg. Ieder ging zijns weegs.

Uit de reacties, die we al spoedig vernamen, mogen we opmaken, dat men blij was deze dag te hebben meegemaakt. De banden zijn steviger geworden. De onderlinge liefde is weer opgewekt. Velen hebben hoorbaar of in hun hart gezegd: tot ziens D.V. te Urk op de volgende Ontmoetingsdag. Deze zal, zoals al werd bekend gemaakt D.V. worden gehouden op zaterdag 26 augustus a.s. Wie er dan zullen spreken moet nog worden vastgesteld. Als dit gebeurd is zal dit zo spoedig mogelijk worden bekendgemaakt. Intussen kan men zo nodig al voorbereidingen treffen voor het bijwonen van de 4e ontmoetingsdag te Urk.

We willen de kerkeraad van Dordrecht-centrum vriendelijk dankzeggen voor de beschikbaarstelling van het kerkgebouw. We kunnen haast geen gunstiger plaats voor een ontmoetingsdag bedenken dan daar. Het kerkgebouw staat dicht bij het station. Dordrecht ligt in het centrum van zuidelijk Nederland. Het is van alle kanten gemakkelijk te bereiken.

Ook het kostersechtpaar met hun hulpen heeft alles gedaan om het verblijf in Dordrecht aangenaam te maken. Velen waren al vroeg gekomen en konden al vóór de aanvang een beker koffie krijgen. In de middagpauze hebben zij al hun krachten ingespannen om een ieder naar wens te bedienen. Geen moeite was hun te veel. We zijn hen dankbaar voor hun zeer gewaardeerde hulp.

In de pauze hebben weer verschillende jongeren hun medewerking verleend voor de verkoop van brochures en het noteren van nieuwe abonnees op ons blad en op de preken-serie Van Recht en Genade. We hebben deze hulp zeer op prijs gesteld.

We zijn dit verslag begonnen met: De Heere heeft ons een goede dag gegeven. Hij heeft het weigmaakt. Nu we aan het einde van ons verslag zijn en nog eens terugdenken aan alles

wat we gehoord en gezien en opgemerkt hebben, moeten we erkennen, dat we veel stof hebben om de Heere ootmoedig te danken. Het bemoedigt, dat er in deze tijd nog zovelen zijn, die op een dergelijke wijze elkaar willen ontmoeten. Maar we mogen niet vergeten — Ds. Kok heeft dat aan het einde nog eens uitdrukkelijk naar voren gebracht, in overeenstemming met de andere sprekers — dat het nodig is door wedergeboorte te behoren tot degenen, die in de tempel Gods aanbidden. De Heere moge geven, dat mede door de Ontmoetingsdagen en door het blad Bewaar het Pand nog velen door genade mogen overgaan van de voorhof in de tempel Gods.

B.

De arbeid onder de kerkjeugd

Op de najaarsclassis in 1971 te Utrecht deelde de kerkeraad van Noordeloos in het verslag bij de rondvraag naar artikel 41 der kerkorde mede, dat hij besloten had niet meer voor het jeugdsteunfonds te collecteren. Er waren toen afgevaardigden van andere gemeenten, die meenden, dat dit niet de juiste weg was. Noordeloos had moeten komen met een instructie, wanneer de kerkeraad meende, dat de arbeid voor de jeugd op een andere wijze moet geschieden.

De Kerkeraad van Noordeloos heeft deze wenk ter harte genomen en kwam op de voorjaarsclassis in 1972 met een instructie, die we hieronder laten volgen:

De Kerkeraad te Noordeloos, constateert:

„dat de inhoud van het christelijke gereformeerde jeugdblad „Tijdsin“, de bondsdagen en de schetsen van de jeugdwerkleider ernstige bedenkingen oproepen“, spreekt uit:

„dat — zeer tot haar leedwezen —, kortom heel de aanpak van ons jeugdwerk zodanig is, dat wij er geen vertrouwen meer in hebben, tenzij een radicale wijziging naar Schrift en Belijdenis plaats zal hebben, hetgeen zij van harte hoopt in biddend opzien tot de Heere“,

verzoekt:

„dat de classis zich in gelijke zin zal uitspreken en deze instructie doorzenden zal naar de P.S. en de G.S.“.

Er was een toelichting bij deze instructie, maar die kunnen we thans niet opnemen. Dat zou te veel ruimte vragen. Als er gelegenheid voor is, hopen we de toelichting later op te nemen.

Ter vergadering bleek, dat er nogal critiek op de instructie was. Er waren verschillende afgevaardigden, die het jeugdwerk en de wijze waarop dat plaats vond verdedigden. Er kwamen echter hoe langer hoe meer bezwaren naar voren. Gewezen werd op de verkeerde geest, waaruit alles opkwam. Een der afgevaardigden stelde het zo, dat de classis wel geroepen was, gezien de vele bezwaren tegen de wijze waarop het jeugdwerk beoefend werd, de instructie aan te nemen en door te zenden naar de P.S.

De voorzitter van de classis stelde na de besprekingen voor een commissie te benoemen, die een nader onderzoek zou moeten instellen bij de jeugd-deputaten en bij het bestuur van de bond. De instructie zou dan op de najaarsclassis nader in behandeling kunnen worden genomen.

Uit vrees, dat op deze wijze de instructie niet tot haar recht zou komen, was daar aanvankelijk van de kant van Noordeloos wel enig bezwaar tegen, maar toen duidelijk bleek, dat het er juist om ging meer gegevens te verzamelen om beter over de instructie te kunnen oordelen, besloot de classis met vrij algemene stemmen tot instelling van een commissie ad hoc. De leden werden benoemd: twee predikanten en twee ouderlingen. De commissie kreeg een nauwkeurige opdracht. Zij moet er voor zorgen, dat haar rapport tijdig vóór de

najaarsclassis aan de kerkeraden kan worden toegezonden.

Met belangstelling zien we naar het rapport uit.

B.

Naar de katechisatie

117

HET GELOOF (5)

We willen nu met elkaar het ZALIGMAKEND geloof bespreken. „Zaligmakend“ zegt al duidelijk, dat dit is het oprecht geloof, waardoor men zalig wordt. Het is het l e v e n d geloof, dat de Heilige Geest werkt in het hart door de verkondiging van het heilig Evangelie, zoals onze Heidelberger verklaart in Zondag 25. De apostel schrijft in Rom. 10 : 17: „Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods.“

De Heilige Geest werkt het in het hart, gelijk dus met de wedergeboorte. We hebben dit in één onzer vorige lessen besproken.

Onze vaders spraken van het WEZEN en het WELWEZEN des geloofs. Onder het wezen des geloofs verstonden zij het geloof als GAVE, als BEGINSEL, maar dan niet bedoeld als een „k i e m“, zoals Dr. Kuyper stelde en dat die kiem dan jaren lang kan sluimeren of slapen en daarna tot ontwikkeling komt, tot geloven. Dit leert Gods Woord nergens. Wanneer de Heilige Geest het ware geloof in het hart werkt, zal het zich aanstonds in werkzaamheden der ziel openbaren. De Katechismus zegt 't duidelijk in Zondag 24: „zo wie Christus door een waarachtig geloof ingeplant is, niet zou voortbrengen vruchten der dankbaarheid.“ De apostel Jakobus schrijft, dat een geloof zonder de werken (als vruchten) een d o o d geloof is.

En sprekende over het „oprecht geloof“, zegt Comrie: „dat dit geloof alles heeft in zijn natuur, als het ingewrocht door de Heilige Geest, waardoor het volmaakt in staat is om al de indrukken, die de Heilige Geest door het Woord van de inhoud des Woords geeft, te ontvangen en die ontvangen hebbende, zich in dadelijke oefeningen werkzaam te betonen.“

In dit verband onderscheidt Comrie ook het geloof in zijn „HEBBELIJKHEID“ en in zijn „DADELIJKHEID“. Het geloof als „hebbelijkheid“ is de WORTEL, waaruit de d a d e n des geloofs voortkomen. Maar dan zó, dat die hebbelijkheid aanstonds gaat werken en daden openbaart. We komen hierop nog nader terug. Onder het „WELWEZEN“ des geloofs verstaan onze oudere Godgeleerden die daden des geloofs, waardoor de ziel mag komen tot de meer „volle verzekerdheid“ des geloofs, waardoor men tot persoonlijke OMHELZING van Christus mag komen en tot het zich verzoend weten met een Drieëinig God in Christus. Comrie spreekt in dit verband van de „wederkerende daden“ des geloofs.

Wanneer we hier horen van „VOLLE VERZEKERDHEID“ des geloofs, dan is niet bedoeld, dat er in het „TOEVLUCHTNEMEND“ vertrouwen of in de „HEBBELIJKHEID“ van het geloof geen zekerheid ligt. Ongetwijfeld. Reeds in het feit, dat een ontdekt mens de toevlucht leert nemen tot den Heere met al zijn zonden en ellende, ligt opgesloten, dat men niet tot iets, wat onzeker is, vlucht, zoals Paulus schrijft in I Kor. 9 : 26: „ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande.“

Wanneer men zegt in het gewone leven: ik geloof, dan beduidt dit: „voor mij staat dit of dat vast“. Van het ware geloof zegt de apostel in Hebr. 11 : 1: „Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt en een bewijs der zaken, die men niet ziet.“ En in vers 6: „Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.“

Zekerheid behoort dus tot de a a r d van het geloof. De beoefening van het geloof gaat echter vaak gepaard met zwakheden en bestrijdingen in de gelovige. Een duidelijk voorbeeld vinden we bij Petrus, toen hij wandelde over de zee om tot Jezus te komen. Dan lezen we: „Maar ziende de sterke wind, werd hij

bevreesd, en als hij begon te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij.“ En toen Christus tot die beproefde vader, wiens zoon bezeten was, sprak: „Zo gij kunt geloven, alle mogelijke degene, die gelooft“, antwoordde deze vader met tranen: „Ik geloof, Heere! kom mijner ongelovigheid te hulp.“ Hij wilde zeggen: het ongelooft, dat van mij is, van mijn kant komt.

Het zaligmakend geloof bevat drie onmisbare elementen, namelijk: KENNIS, TOESTEMMEN en VERTROUWEN.

We hopen die elk met elkaar te bespreken. Maar me dunkt, dat we niet hier besprokene wel stof hebben tot overdenken en ons te onderzoeken of wij dit geloof mogen kennen en zo dit waar is, om daarin versterkt te worden.

v. l.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

Het gebed van een oudere - om open ogen van een jongere. (2)

Eliza kwam dus met zijn jongen in gevaar, toen de stad Dathan door de Syriërs omringd werd. Hij was de grote boosdoener, die de binnenste overleggingen van des konings hart bleek te weten. Benhadad zag zich in zijn snode overleggingen ontdekt.

Dat hier Gods hand achter zat, daar had hij geen oog voor. Had hij daar een oog voor gehad, dan zou hij tegen Eliza niet te velde getrokken zijn. Dan zou hij hebben ingezien, dat het tevergeefs is om tegen God te strijden. Want wie zou iets tegen de Almachtige vermogen? Niemand! Hij zou zich voor Hem in het stof hebben gebogen. Ja, had hij dit gedaan, dan zou er zelfs voor deze heiden nog verwachting zijn geweest. Maar deze blinde heiden bleef blind.

Achter hem zien we de geest van de Anti-Christ schuil gaan, die zich te weer stelde tegen de Geest van Christus, Die in Eliza huisde. Wanneer we de lijn doortrekken, dan zien we dat de haat van de duivel, die de dood als kenmerk in zijn vaandel heeft, zich richt tegen het levende kind.

In dat alles zit voor deze tijd geweldige lering. 2 Kon. 6 behoeft heus nog niet afgeschreven te worden, of als „oud testamentisch“ naar het museum van oudheden te worden heenge dragen. Helaas gebeurt dit ten opzichte van vele schriftgedeelten, vooral het oude testament, maar al te veel. De duivel weet ook ten deze heel goed wat hij doet. Hij is in de strijd een bekwaam strateeg. Want als de geloofwaardigheid en de aktualiteit van het oude testament de wereld uitgeholpen is, dan komt het nieuwe testament van zelf wel aan de beurt. Dan kun je dat ook niet meer voor 100 % nemen. Zo zoekt hij de kerk van de bijbel af te brengen. We dienen ook ten deze acht te geven op wat er nu in en rondom de kerk gebeurt, zelfs tot in onze eigen gelederen toe. Ook hier geldt: Bewaar het pand u toebe-trouwd!

De geest van de Anti-Christ werkt ook nu in de wereld. Zijn aanvallen zijn tegen de kerk gericht, en dan met name dat deel, dat nog wenst te leven bij en naar het onvervalste, zuivere woord van God. De Eliza's, dat zijn de van God geroepen dienstknechten, moeten het dan bijzonder ontgelden. Want dat is in de ogen der wereld, ook van de vrome wereld, een gevaarlijk soort. Zij spreken ook ontdekkend. Zij zeggen wat er in het hart van de vijand huist, wat hij in zijn binnenste overdenkt. Dat valt niet mee, als men daar mee gekonfronteerd wordt. Dan rijst in het hart van een natuurlijk mens de vijandschap op. Wij hoorden eens van een vrouw, die in haar jeugd door Gods voorzienige leiding onder een ontdekkende prediking was terechtgekomen. Toen haar gezegd werd, hoe het van binnen bij haar opstond, werd ze kwaad en kon de prediker wel doden. Gelukkig is dat niet gebeurd. De Heere heeft de ontdekking bij haar willen gebruiken, om ze af te breken, te vernederen en te vertederen, om ze als een arme, verloren zondares aan Zijn voeten te doen terecht komen.

Gelukkig als de ontdekking daartoe gebruikt wordt. Doch als dat niet gebeurt, dan komt tot openbaring, wat een mens eigenlijk is: een vijand van God en Zijn woord en Zijn volk, en niet in het minst van Zijn trouwe knechten. Want dat zijn de grote dwarsliggers. Het is dat soort, dat overal „tegen” is. De wereld kan er eigenlijk niets mee beginnen. Degenen, die voor vroom door willen gaan, en ook de wereld te vriend willen houden, kunnen er ook al niets mee beginnen. Het resultaat is, dat ze van allen gehaat worden. Dit brengt hen in gevaar. Maar dit brengt dan ook in gevaar die „jonge mensen”, die jongen en dat meisje, wat er nog van houdt om eerlijk behandeld te worden.

Toen het leger van Benhadad het beleg rondom Dothan geslagen had, sloiep Eliza gerust. Hij kon ook gerust zijn. Want de Heere waakte. Hij is de Wachter Israëls, Die nooit slaapt of sluimert. Eliza was gezeten in de schuilplaats van de Allerhoogste. Dan vernacht je in de schaduw van de Almachtige.

De jongen van Eliza sloiep ook gerust. Hij was zich het gevaar niet bewust, dat hem en zijn heer bedreigde.

Zo is het nog. Degenen die God vrezen, behoeven niet te vrezen. Dat zij toch menigmaal vrezen, komt omdat het geloof niet altijd beoefend wordt, in de Heere en Zijn Woord. Mag dat geloof er zijn, ja, dan kunnen zij gerust zijn. Dan mogen zij zingen: Ik lag en sloiep gerust; Van des Heeren trouw bewust, Tot ik verfrist ontwaakte enz. Wat zijn Gods kinderen gelukkig. De Heere bewaart ze. En die God bewaart is wel bewaard.

Evenals de jongen van Eliza, zijn ook nu de jonge mensen, die nog aan de waarheid willen vasthouden, zich het gevaar niet bewust, waarin ze verzekeren. Ze leven nog in de schaduw van de ouderen.

Toen de nieuwe dag begon aan te breken, ging de jongen zijn bed uit. Hij stond des morgens zeer vroeg op, zo verhaalt ons de gewijde schrijver, en ging uit. Waarschijnlijk heeft het huis, waar zij logeerden, op de stadsmuur gestaan. Hoe het ook zij, toen hij buiten kwam, kreeg hij de schrik van zijn leven. Want hij zag dat een heir de stad omringde, met paarden en wagens. Het was een groot leger, dat in de ogen van de jongen, op een grimmige wijze, de stad omringd had. Wat dat allemaal precies te betekenen had, zal hij ook niet ineens begrepen hebben. Doch dat het voor hem en zijn heer niet veel goeds voorspelde, heeft hij als bij intuïtie gevoeld. En wat doet hij nu? Zoekt hij voor zichzelf zo gauw mogelijk een veilig heenkomen? Dat was de weg van de minste weerstand geweest. Doch deze weg gaat hij niet op. Dat zou hem ook noodlottig geweest zijn. Want wie uit de weg loopt, gaat een weg op, waar hij God niet aan z'n zijde heeft. Men komt dan in de wereld terecht. Dat is het kamp van de vijand. Daarvan staat geschreven dat het Gode vijandig is.

Helaas zijn er vandaag veel jonge mensen, die de gelederen van de kerk verlaten. Zij durven in de wereld niet alleen te staan. Zij lopen over. Zij komen in het kamp van de vijand terecht. O zeker, ze lopen niet allemaal even hard. De één doet het, om zo te zeggen, wat voorzichtiger dan de ander. Het begint meestal met één keer naar de kerk te gaan. De rest van de dag zoekt men dan te besteden tot eigen genoegen. Hier staan ook veel ouderen schuldig. Zij laten hun kinderen daarin maar begaan. Ze zijn al blij, als ze dan nog één keer naar de kerk gaan. Nu is het natuurlijk waar, dat één keer altijd nog beter is dan „geen” keer.

Maar het wordt zo menigmaal gezien, dat als men op „een keer” overgestapt is, de volgende stap heel gauw gezet is. Men komt dan bij „geen keer” terecht. De band met de kerk is dan geheel verbroken. Men is openlijk in het kamp van de vijand beland. Men komt openbaar als een vriend van de wereld. En wie een vriend van de wereld is, die wordt een vijand van God genaamd. En dat kan kwalijk goed uitkomen. Laat niemand zich dat verbeelden. Want het is niets anders dan noodlottig zelfbedrog.

De jongen gaat naar Eliza en zeide tot hem:

Ach mijn heer, hoe zullen wij doen? Gelukkig dat hij bij Eliza terecht kwam. Hij ging als de jongere naar de oudere. Niet omgekeerd, zoals tegenwoordig velen het willen. Dan moeten de ouderen naar de jongeren gaan en vragen wat er gedaan moet worden. Dan geven de jongeren de toon aan. Die moeten, zo zeggen helaas veel ouderen, zelf hun toekomst bepalen. Zo doende komen de ouderen aan de voeten van de jongeren te zitten, alsof de jeugd de wijsheid in pacht heeft. Integendeel! Mijn jonge vrienden en vriendinnen weten beter. Ik zeg het alleen zo, omdat deze levenshouding, die al meer ingang vindt, ook in kerkelijke kringen, op voet van oorlog brengt met het vijfde gebod.

Ik moet voor ditmaal echter weer nodig gaan eindigen. Tot de volgende keer dan maar weer.

Julie aller vriend Ds. H. C. v. d. Ent.

Nog dagelijks neemt de vraag naar onze geneeskrachtige kruiden toe. Daar zijn wij blij om, maar het verbaast ons niet, want men meldt ons de verbluffendste resultaten tegen o.a. **Aambelen, hoofdpijn, exceem, bedwateren, bronchitis, reumatiek, verhoogde bloeddruk, enz.**

Kuur voor een maand f 7,50 (verzendkosten inbegrepen)

Vermeldt wel duidelijk welke soort U wenst te ontvangen!

DROGISTERIJ

SIKKING

Barrevoetestraat 5 - Haarlem
Tel. 023 - 31 28 82 (b.g.g. 32 46 06)
Giro 190 609

Klaagliederen 3 : 22, 23

D.V. 16 mei hopen onze ouders:

C. N. VAN DIS
E. VAN DIS - TICHELAAR
te herdenken dat zij 25 jaar getrouwd zijn.

Gelegenheid tot feliciteren in het wijkcentrum „Trefpunt”, Boezemsingel 182, te Rotterdam, van 19.00 - 21.00 uur.

Hun kinderen

ROTTERDAM, MEI 1972
Schoonveld 44

De Ned. Ver. tot bevordering van de ZONDAGSRUST en de ZONDAGSHEILIGING, gevestigd te Ede.

Het bestuur van bovengenoemde vereniging vestigt de aandacht op de **STREEKBIJENKOMST** welke door haar wordt belegd in het kerkgebouw van de Chr. Ger. Kerk, Gripensteinstraat te Alphen a/d Rijn, op D.V. **MAANDAG 8 MEI a.s.**

SPREKER :

Ds. H. J. C. H. Zwijnenburg, predikant van de Chr. Ger. Gem. te Gouderak.

Aanvang 19.30 uur.

Toegang vrij.

Voor bijbels, boeken en muziek is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad-snelle levering, ook van de allernieuwste uitgaven

LINDENBERG'S BOEKHANDEL
Slaak 8 (postbus 4209) - Rotterdam-16
Telefoon 010-12 89 54

GEREFORMEERDE BIJBEL STICHTING tot HANDHAVING van de STATENVERTALING

Streekmiddag D.V. 6 mei 1972 in het Kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk aan de Westwal te Goes, uitgaande van de Gereformeerde Bijbel Stichting tot Handhaving van de Statenvertaling.

Om meerdere bekendheid aan het werk der Stichting te geven zullen de volgende sprekers voorgaan :

Ds. J. van Haaren van Amersfoort
Ds. J. Mulder van Poortvliet
Ds. C. v. d. Berg van Bruinisse
Ds. J. Catsburg van St. Maartensdijk

AANVANG 14.00 UUR.

Gelegenheid tot parkeren: omgeving Westsingel en Westwal.

Het distriktsbestuur

Stichting bejaardencentrum „**HUIZE MARANATHA**”

uitgaande van de Geref. Gemeenten classis Kampen

In ons eind mei a.s. te openen **BEJAARDENCENTRUM** te Rijssen zijn nog beschikbaar :

a. **ÉÉN- EN TWEEPERSONS APPARTEMENTEN**
b. **BEJAARDENWONINGEN**

In **aanmerking** komen in de eerste plaats leden van de Gereformeerde Gemeenten. Opneming van leden behorende tot andere kerkgenootschappen, die de positief Gereformeerde beginselen zijn toegedaan (Ger. Gem. in Ned.; Chr. Ger. Kerk; Hervormd (Ger.) enz.) is eveneens mogelijk.

Inlichtingen worden U gaarne verstrekt door de directie, Diekjansweg 1, te Rijssen, telef. 05480 - 35 74.

DORDRECHT

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs op Reformatische Grondslag vraagt per 1 augustus i.v.m. benoeming van één der leerkrachten tot Hoofd, voor de Ds. Joh. Bogermanschool voor Basisonderwijs, Steltenstraat 1, telefoon 01850-41791

EEN VOLLEDIG BEVOEGD

ONDERWIJZER

die tevens de functie van waarnemend Hoofd kan vervullen

Inlichtingen en/of sollicitaties aan het H.d.S. dhr. J. Mol, Iepenlaan 124, Dubbeldam, telefoon 01850-61873